

γιναν συστηθέντος τοῦ Ἑλληνικοῦ Νομισματοκοπέου, ἐκόπησαν καὶ ἐστάλησαν τῇ 28 Ἰουλίου 1829 εἰς τὴν ἐν Ἀργεῖ Ἑθνικὴν Συνέλευσιν τὰ πρῶτα νομίσματα τῆς ἀναγεννηθείσης πατρίδος μας, συνιστάμενα εἰς τὸν ἀργυροῦν φοῖνικα, τὸ δεκάλεπτον, τὸ πεντάλεπτον καὶ τὸ μονόλεπτον. Ἐν τῇ μικρᾷ λοιπὸν νήσῳ Αἰγίνῃ, ἐν ἣ ἐκόπησαν ὑπὸ τοῦ Ἀργεῖου Φεΐδωνος ὀκτὼ αἰῶνας π. Χ. τὰ πρῶτιστα, ὡς δημολογοῦσιν οἱ ἀρχαιολόγοι, νομίσματα τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἐκεῖ ὡσαύτως προωρισμένον ἦτο νὰ κοπῶσι μετὰ εἰκοσιεξ αἰῶνας καὶ τὰ πρῶτιστα τῆς νεωτέρας.

*

**

Οἱ Ἰππόται κατέλαβον τὴν Ῥόδον ἐν ἔτει 1309 καὶ ἐκράτησαν αὐτὴν ἐπὶ 213 ἔτη, ἤτοι μέχρι τοῦ 1522, ὅτε ἐκυρίευσαν αὐτὴν οἱ Τούρκοι. Ὑπῆρξαν δὲ καὶ οὗτοι κρίκοι τινὲς τῆς ὅλης Φραγκικῆς ἀλύσεως, τῆς δεσμευσάσης κατὰ τὸν Μεσαιῶνα τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' ἤλθον καὶ παρῆλθον, ἄλλα ὁρατὰ ἔχνη τῆς διαβατικῆς παρ' ἡμῖν ἐγκαταστάσεώς των μὴ ἀφήσαντες, ἢ ὀλίγα τινὰ οἰκοδομήματα, ἐν Ῥόδῳ μέχρι τῆς σήμερον σωζόμενα, πρὸς δὲ καὶ τὰ νομίσματα αὐτῶν.

*

**

Οἱ Ἰππόται κατὰ τὴν ἐν Παλαιστίνῃ καὶ Κύπρῳ διαμονὴν των, ἄνευ κυριαρχικῆς ἐξουσίας ὄντες, δὲν ἠδύναντο νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τοῦ κόπτειν νομίσματα· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν εἰς Ῥόδον ἀπήλαυσαν διάφορα κυριαρχικά δικαιώματα, καὶ ἐντεῦθεν ἤδη ἄρχεται ἡ πολιτικὴ βεβαρύτης καὶ τὸ κράτος τοῦ Τάγματος. Ὅθεν ἐν Ῥόδῳ κατὰ πρῶτον ἐξήσκησεν ὁ Μέγας Μάγιστρος Φούλκων de Villaret πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ κυριαρχικὸν δικαίωμα τοῦ κόπτειν νομίσματα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τὰ ἐλαττώματα καὶ αἱ γελοιότητες ἐκάστου ἀνθρώπου εἶνε τὸ θῆραμα, τὸ κτῆμα καὶ ἡ περιουσία τῶν ἄλλων.

*

**

Πρέπει τις νὰ κρύπτῃ μετὰ προσοχῆς πᾶσαν εὐτυχίαν του, ὡς ὁ ὀδοιπόρος τὰ χρήματα αὐτοῦ ὁσάκις διέρχεται ἐπικίνδυνον δάσος. Ἡ κοινωνία ὁμοιάζει *λημέριον*.

*

**

Οὐδένα στέργω νὰ πιστεύσω σοφὸν ἂν δὲν τὸν ἀκούσω τρεῖς λέγοντα «Διστάζω περὶ τούτου», καὶ δις «Δὲν ἤξεύρω». (Ἀλφόνσος Κάρ).

διάλυσι τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Νομισματοκοπέου, ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Ὀπλοστάσιον τοῦ Ναυπλίου, ὅπου πιθανόν νὰ εὐρίσκωνται. Σ. τ. Δ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Ἡ φλανέλλα.¹

Ὁ χειμὼν πλησιάζει. Ὡς ἐκ τούτου δὲν νομίζομεν ὅλως ἄσκοπον νὰ εἴπωμεν ὀλίγας λέξεις περὶ τῆς φλανέλλας, τῆς τόσον χρησίμης κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους.

Ἡ φλανέλλα ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ ἀπορροφᾷ ἀμέσως τὸν ἰδρῶτα καὶ νὰ διατηρῇ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος εἰς θερμοκρασίαν πάντοτε ἴσην. Ὁ ἐλαφρὸς ἐρεθισμὸς, δι' προξενεῖ κατ' ἀρχάς εἰς τὴν ἐπιδερμίδα εἶναι ἐπίσης ὑγιεινὸς εἰς τινὰς περιστάσεις, ὡς καὶ αἱ διὰ φλανέλλας ἐντορίψεις ἀρκοῦσιν ἐνίοτε εἰς ἀποκατάστασιν τῆς κυκλοφορίας, ἣν κρουολογημά τι ἐπαυθεν ἀποτόμως.

Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν κρουολογημάτων τούτων, ἅτινα τόσους βρευματισμοὺς καὶ πνευμονίας προξενοῦσιν, ἄριστον μέσον εἶναι ἡ φλανέλλα.

Τὰ ἐκ φλανέλλας ὑποκάμισα εἶναι λίαν ὠφέλιμα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ὀργανισμοὺς, καθὼς καὶ εἰς τοὺς προσβληθέντας ποτὲ ὑπὸ πνευμονίας ἢ βρογχίτιδος, δι' οὓς ἡ ὑποτροπὴ θά ἦτο ὀλεθρία.

Ἄλλ' ἡ χρῆσις αὐτῆς εἶναι καλὸν ν' ἀπαγορευθῇ εἰς τοὺς ἔχοντας ὑγιᾶ τὸν ὀργανισμόν· ἐπιζόμενοι οὗτοι ἄνευ ἀνάγκης εἰς τὴν φλανέλλαν, στεροῦνται πολυτίμου μέσου ἐν ἀνάγκῃ.

Οὐδέποτε πρέπει ὑπερβολικὸς φόβος νὰ στερῇ ἡμᾶς πολυτίμου βοήθημα διὰ τῆς προώρου ἢ ἀκαίρου χρήσεως τῶν προφυλακτικῶν μέσων.

Ὅπως καταστήσωμεν τὴν ιδέαν ἡμῶν καταληπτοτέραν, λέγομεν εἰς τοὺς εὐρώστους ἐκείνους καὶ ὑγιεῖς, οἵτινες ἑαυτοὺς τε καὶ τὰ τέκνα των συνείθισαν εἰς τὴν ἀδιάκοπον χρῆσιν τῆς φλανέλλας, ὅτι

Ἡ κινήνη εἶναι ἐπίσης ὠφέλιμος εἰς τοὺς πάσχοντας ἐκ διαλείποντος πυρετοῦ, ὡς ἡ φλανέλλα εἰς πάσχοντας τὸ στήθος. Ἄλλ' ἀφοῦ νοσηλεύητε τοὺς πνεύμονας ὑμῶν ἐκ τῶν προτέρων, διατί δὲν πράττετε τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τοὺς ἀπειλοῦντας ὑμᾶς διαλείποντας πυρετούς; Διατί δὲν λαμβάνετε ἐνίοτε κόκκους τινὰς θεϊκῆς κινήνης;

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ὠφελίμου ἢ μὴ τῆς φλανέλλας. Ἄλλὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς πόθεν παρήχθη; Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ flaine, ὑπερ ὃ Διὲς παράγει ἐκ τοῦ λατινικοῦ flamen, ἀποκρύπτουτος, καλύπτουτος, ἐκ τῆς σανσκριτικῆς ρίζης βάλ, προτίθεμαι, καλύπτω. Ὁ Διτρεῖ ὅμως μετὰ μείζονος πιθανότητος παράγει τὸ flaine ἐκ τοῦ flamineum, ἐριουχον εἶδος πέπλου.

1. Νεολόγος Ἀθηναῖος.

Ἐὰν ὁ ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένην χρυσὸς διενέμετο μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἕκαστον ἄτομον θὰ ἐλάμβανε δέκα φράγκα.

ΠΑΡΟΡ.—Σελ. 641, στ. 1 ἀντὶ Κανάρης ἀνάγνωθι «Κανάρης ὑπὸ Ἀριστοβαλσκωρίτου».